



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Kočandrlovou ve věci

žalobkyně: **DSP - MARKET s.r.o.**, IČO 25213725
sídlem Nádražní 678, 345 06 Kdyně
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Tesařem, Ph.D.
sídlem Malická 1576/11, 301 00 Plzeň

proti
žalované: **BETONOVÉ STAVBY-PLUS, s.r.o.**, IČO 07718918
sídlem Komenského 4, 339 01 Klatovy
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Bauerem
sídlem Purkyňova 593/10, 301 00 Plzeň

o zaplacení částky 185 628 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 185 628 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % p. a. z částky 185 628 Kč od 23. 7. 2019 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni plnou náhradu nákladů řízení v částce 219 165 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Předmětem samostatného rozhodnutí bude stanovení povinnosti žalované zaplatit státu náklady řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladislava Jelínková.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Okresnímu soudu v Klatovech dne 10. 1. 2020 domáhala vydání rozhodnutí, jímž by soud stanovil žalované povinnost zaplatit jí částku 185 628 Kč s příslušenstvím, kterou uhradila žalované na základě jí vystavených zálohových faktur, avšak bez právního důvodu, neboť právní důvod pro zaplacení naopak svědčil společnosti BETONOVÉ STAVBY-GROUP, s.r.o. (dále jen „BSG“), se kterou žalobkyně dlouhodobě spolupracovala a od které na základě jednotlivých objednávek odebírala zboží. Žalovaná prostřednictvím jednání Ing. Jiřího Zachardy a osob jednajících na jeho pokyny uvedla žalobkyni záměrně v omyl spočívající v tom, že jednáním v nekalé soutěži vyvolala v žalobkyni klamnou představu o tom, že žalovaná je součástí koncernu BSG. Žalovaná nedisponovala žádnými výrobními prostředky, aby předmětné výrobky sama vyrobila a ani mezi ní a společností BSG platně nevznikl žádný smluvní vztah, na základě kterého by žalovaná mohla výrobky nejprve nabýt od společnosti BSG a následně je vlastním jménem dodat žalobkyni. Jelikož žalobkyně se nacházela v omylu, souhlasila s převedením obchodních aktivit z BSG na žalovanou, přičemž souhlasila s postupem převodu „živých“ zakázek. Došlo k tomu, že ze strany společnosti BSG byly žalobkyni vráceny zaplacené zálohy a byly vystaveny nové objednávky a nové faktury již se společností žalované. Žalobkyně jednajíc v omylu následně uhradila zálohové faktury vystavené žalovanou, a to fakturu na částku 81 362 Kč – zakázka RD Malá Víska, fakturu na částku 72 296 Kč – zakázka RD Štěpánovice a fakturu na částku 31 970 Kč – zakázka chata Hracholusky, celkem 185 628 Kč. Na straně žalované tak vzniklo v částce 185 628 Kč bezdůvodné obohacení, neboť jí bylo zaplacení plnění za betonové výrobky, které nevyrobila a se kterými nesměla obchodovat. Toto plnění je žalovaná povinna vydat. Žalobkyně vyzvala žalovanou k zaplacení výzvou ze dne 4. 7. 2019, která byla žalované doručena dne 15. 7. 2019. Dluh se proto stal dne 22. 7. 2019 splatným.
2. Žalovaná se žalobním návrhem nesouhlasila. Ve svém podání ze dne 18. 6. 2020 vznesla námitku započtení, kdy vůči žalobkyni započetla svoji pohledávku v rozsahu 31 970 Kč vyplývající z dodání zboží dle daňového dokladu VFA 2019000320 na částku 63 841 Kč na základě dodacího listu č. 4000202 opatřeného podpisem a razítkem žalobkyně s tím, že tato pohledávka nebyla žalobkyní žalované uhrazena.
3. Rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 27. 9. 2021 č. j. 5 C 9/2020-433 byla žalované stanovena povinnost zaplatit žalobkyni částku 185 628 Kč, úrok z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 185 628 Kč od 23. 7. 2019 do zaplacení spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 73 119,50 Kč. K odvolání žalované ve věci rozhodoval Krajský soud v Plzni jako soud odvolací, který svým usnesením ze dne 10. 3. 2022 č. j. 25 Co 4/2022-493 uvedený rozsudek Okresního soudu v Klatovech zrušil a věc postoupil Krajskému soudu v Plzni jako soudu věcně příslušnému. V odůvodnění svého rozhodnutí odvolací soud mimo jiné uvedl, že ze skutkového vylíčení žalobního nároku plyne, že se žalobkyně dovolává právě porušení dobrých mravů soutěže, zatímco o porušení dobrých mravů obecně ve smyslu ustanovení § 6 občanského zákoníku jí v zásadě nejde. Veškerá žalobní skutková tvrzení, která se k porušení dobrých mravů vážou, vychází ze soutěžního postavení společnosti BSG a žalované. Žalobkyně se tedy v řízení domáhá vydání bezdůvodného obohacení, které mělo žalované vzniknout tím, že získala plnění z kupních smluv neplatných v důsledku omylu žalobkyně vyvolaného jednáním žalované v hospodářské soutěži, jímž měly být porušeny dobré mravy soutěže. Žalobkyně je jako zákazník oprávněna uplatnit nárok na vydání bezdůvodného obohacení z nekalé soutěže podle ustanovení § 2988 o. z., ale o těchto nárocích rozhoduje dle ustanovení § 9 odst. 2 písm. h) o. s. ř. v prvním stupni krajský soud, proto odvolací soud napadený rozsudek zrušil a současně postoupil věc soudu zdejšímu jako soudu věcně a místně příslušnému. V dalším řízení stanoviska účastníků zůstala beze změny.
4. Soud má v dané věci za zjištěný a prokázaný následující skutkový stav. Žalobkyně je společností s ručením omezeným, která vznikla a byla zapsána do obchodního rejstříku dne 10. 9. 1997. Jejím

předmětem podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona a opravy ostatních dopravních prostředků a pracovních strojů. Žalovaná je společností s ručením omezeným, která vznikla a byla zapsána do obchodního rejstříku dne 12. 12. 2018, jejím předmětem podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona, projektová činnost ve výstavbě, provádění staveb, jejich změn a odstraňování, opravy silničních vozidel, výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení, silniční motorová doprava nákladní. Společníkem a jednatelem žalované od data jejího vzniku byl Michal Zacharda (viz výpis z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni, oddíl C, vložka 9236 a oddíl C, vložka 37225). Společnost BSG vznikla a byla zapsána do obchodního rejstříku dne 22. 3. 1996. Mezi zakládající společníky této společnosti patřil Ing. Jiří Zacharda, který byl i jednatelem (viz výpis z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni, oddíl C, vložka 7573). Mezi žalobkyní jako kupující a BSG jako prodávající byla uzavřena rámcová kupní smlouva, dle které se prodávající zavázal dodávat kupujícímu na základě jednotlivých objednávek kupujícího jím objednané zboží a převést na něj vlastnické právo k dodávanému zboží a kupující se zavázal dodané zboží převzít a zaplatit za něj dohodnutou kupní cenu, a to za podmínek touto smlouvou upravených. Jako kontaktní osoba pro objednávky byl ve smlouvě uveden Karel Bína, mimo jiné označen e-mailovou adresou bina@betonstavby.cz. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 28. 2. 2019 (viz rámcová kupní smlouva č. 007/ST/18 ze dne 20. 3. 2018). Žalobkyně u společnosti BSG objednala strop dle nabídky N17-0647-20 na akci rodinný dům Malá Víska, pan Malát s datem dodání duben 2019 – objednávka č. 20180043 ze dne 4. 12. 2018, dále objednala strop dle nabídky N18-0729-40 na akci rodinný dům Štěpánovice, pan Hrdlička s datem dodání duben 2019 – objednávka č. 20180044 ze dne 4. 12. 2018 a strop dle nabídky N18-0776-00, místo dodání Hracholusky s termínem dodání duben 2019 – objednávka č. 20180046 ze dne 19. 12. 2018. Objednávky č. 20180043 a č. 20180044 byly potvrzeny společností BSG z e-mailové adresy bina@betonstavby.cz. Současně BSG vystavila žalobkyni 3 zálohové faktury, a to č. F18-1257-00 ze dne 6. 12. 2018 na částku 81 362,10 Kč splatnou dne 31. 10. 2018 – rodinný dům Malá Víska, č. F18-1256-00 ze dne 6. 12. 2018 na částku 72 296,40 Kč se splatností 31. 12. 2018 – Štěpánovice a č. F18-1283-00 ze dne 19. 12. 2018 na částku 50 900 Kč se splatností dne 31. 12. 2018 – Hracholusky. Žalobkyně na účty BSG dne 17. 12. 2018 složila částku 81 362 Kč a částku 72 296 Kč a dne 27. 12. 2018 částku 50 900 Kč. Všechny tři platby na zálohové faktury byly žalobkyni ze strany BSG vráceny (viz objednávka č. 20180043 ze dne 4. 12. 2018, zakázkový list BSG č. Z18-1257-00 ze dne 6. 12. 2018, potvrzenka BSG ze dne 7. 12. 2018, zálohová faktura ze dne 6. 12. 2018, výpis z účtu žalobkyně ze dne 17. 12. 2018, objednávka č. 20180044 ze dne 4. 12. 2018, zakázkový list BSG č. Z18-1256-00 ze dne 6. 12. 2018, potvrzenka BSG ze dne 7. 12. 2018, zálohová faktura ze dne 6. 12. 2018, výpis z účtu žalobkyně ze dne 17. 12. 2018, objednávka č. 20180046 ze dne 19. 12. 2018, zakázkový list BSG č. Z18-1283-00 ze dne 19. 12. 2018, zálohová faktura BSG ze dne 19. 12. 2018, výpis z účtu žalobkyně ze dne 27. 12. 2018). Ing. Jiří Zacharda poté, co byl dne 21. 8. 2018 z funkce jednatele BSG odvolán a poté, co mu předběžným opatřením Krajského soudu v Plzni, které nabylo právní moci dne 13. 11. 2018, bylo uloženo zdržet se jakéhokoliv jednání za BSG, se stal dne 9. 1. 2019 ředitelem žalované. Za žalovanou vedl jednání ohledně převodu zakázek z BSG na žalovanou, jednal se žalobkyní na schůzce v lednu 2019, při které došlo i k převedení třech objednávek z BSG na žalovanou (zakázka RD Malá Víska, zakázka RD Štěpánovice a zakázka chata Hracholusky). Žalobkyně to vnímala tak, „že to je prostě jedna z firem konsorcia BETONOVÉ STAVBY, v tomhle případě konsorcia BETONOVÉ STAVBY-GROUP, že je to třeba dceřiná společnost“. Jednatel žalobkyně rovněž uvedl k obchodování se žalovanou: „nic jiného nám nezbývalo“ a „dneska víme, že všechno to, co nám Zacharda napovídal, byla taková hezká pohádka, kde akorát zapomněl na naprosto zásadní věci. Dále povídal o tom, jak je teď nutný obchodovat přes BETONOVÉ STAVBY-PLUS. Do týhle pozice jsme byli postaveni panem Zachardou“ (viz usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 8. 2018 č. j. 46 Nc 2003/2018-26, usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 2. 2019 č. j. 46 Nc 5001/2018, výpověď Ing. Jiřího Zachardy,

výpověď jednatele žalobkyně Václava Pelnáře). Žalobkyně obdržela dne 21. 1. 2019 e-mail z adresy bina@betonstavby.cz, v němž byla vyrozuměna o tom, že od 18. 1. 2019 veškeré zakázky bude vyřizovat žalovaná při zachování veškerých obchodních podmínek dle platné rámcové kupní smlouvy při zachování jmen kontaktních osob. Žalobkyně byla vyzvána k vymazání BSG ze svého registru a nahrazení novým subjektem – žalovanou (dále jen též „BSG“). Dále byla žalobkyně v e-mailu informována, že dodané palety přes BSG budou BSP vykupovat do 31. 1. 2019 na adrese Předslav 99, tj. na adrese sídla BSG (viz e-mail ze dne 21. 1. 2019). Ze stejné e-mailové adresy byly potvrzeny za BSG žalobkyni objednávky č. 20180043 a č. 20180044 (viz potvrzenky ze dne 7. 12. 2018). Žalovaná vystavila žalobkyni dne 28. 1. 2019 zálohovou fakturu č. F19-0043-00 dle objednávky č. 20180043 (RD Malá Víska) na částku 81 362,10 Kč s datem splatnosti 31. 1. 2019, téhož dne vystavila žalovaná žalobkyni zálohovou fakturu č. F19-0041-00 dle objednávky č. 20180044 (RD Štěpánovice) na částku 72 296,40 Kč a dne 24. 1. 2019 vystavila žalovaná žalobkyni zálohovou fakturu č. F19-0035-00 dle objednávky č. 20180046 (chata Hracholusky) na částku 31 970,40 Kč s datem splatnosti 25. 1. 2019. Žalobkyně zálohové faktury žalované uhradila dne 4. 3. 2019 a 11. 3. 2019 (viz uvedené zálohové faktury v porovnání s objednávkami žalobkyně učiněnými u BSG, kdy čísla objednávek se v těchto listinných důkazech shodují, nesporná skutečnost mezi účastníky ohledně úhrady vystavených zálohových faktur s odkazem na skutečnost, že žalovaná při vystavení konečných faktur s úhradami zálohových plateb kalkulovala). Tvrzení žalované, že na všechny tři zakázky zboží dodala, neboť disponovala výrobními prostředky na základě nájemní smlouvy a smlouvy o konsignačním skladu, nebylo prokázáno, přestože žalovaná předkládala skladové karty (viz skladové karty). Žalobkyně tvrdila, že zakázka označená jako chata Hracholusky nebyla vůbec dodána, což potvrdil i Ing. Jiří Zacharda ve své svědecké výpovědi, pokud uvedl, že zboží nemohlo být dodáno, protože termín dodání byl po exekuci závodu žalované (viz svědecká výpověď Ing. Jiřího Zachardy). Dle smlouvy o nájmu ze dne 11. 1. 2019 uzavřené mezi BSG, za níž jednal na základě plné moci Michal Zacharda, jako pronajimatelem a žalovanou, za níž jednal jednatel Mgr. Josef Bošek, jako nájemcem, byly přenechány do nájmu žalované stavby, pozemky v k. ú. Předslav, dlouhodobý majetek a drobný majetek ve vlastnictví BSG, vše specifikované v přílohách č. 2, 3, 4 na dobu určitou od 7. 1. 2019 do 31. 12. 2029 (viz smlouva o nájmu ze dne 11. 1. 2019, souhlas pronajimatele ze dne 20. 1. 2019). Dle smlouvy o zřízení konsignačního skladu, která byla uzavřena dne 11. 1. 2019 mezi BSG jako prodávající a žalovanou jako kupující, kdy smlouvu za BSG podepsal opět Michal Zacharda jednající na základě plné moci, BSG zřídila konsignační sklad v provozovně žalované, a to za účelem vlastní spotřeby, skladování a dalšího prodeje výrobků, materiálu, zboží v celkové hodnotě 15 mil. Kč. Smlouva byla sjednána na dobu neurčitou (viz smlouva o zřízení konsignačního skladu ze dne 11. 1. 2019, plná moc pro Michala Zachardu). Z dohody o plné moci, která je datována dne 16. 3. 2015, vyplývá, že Ing. Jiří Zacharda jako jednatel BSG udělil Michalu Zachardovi plnou moc k veškerému jednání jménem společnosti BSG, s výjimkou zastupování společnosti ve věcech, týkajících se zcizování či nabytí nemovitostí a uzavírání úvěrů či poskytování půjček. Z dohody dále vyplývá, že dne 23. 11. 2018 na České poště, s. p. byla opatřena ověřovací doložkou pro vidimaci (viz kopie plné moci). Ačkoliv byla žalovaná opakovaně vyzývána k předložení originálů těchto listin, originály jak nájemní smlouvy, tak smlouvy o zřízení konsignačního skladu či dohody o plné moci nepředložila, dokazování k prokázání, že došlo k platnému uzavření uvedených smluv, nedoplnila. Dle směrnice č. 3 Michal Zacharda jako osoba oprávněná jednat za společnost BSG uveden není (viz směrnice č. 3 ze dne 1. 1. 2016). K závěru o absolutní neplatnosti dohody o plné moci dospěly soudy i v trestních řízeních vedených proti Ing. Jiřímu Zachardovi (viz např. usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 2. 2021 č. j. 13 Co 310/2020-394, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 4. 2019 č. j. 14 Cmo 28/2019, usnesení Krajského státního zastupitelství v Plzni č. j. 1 KZV 3/2020-54 ze dne 15. 4. 2020), přičemž na základě dohody o plné moci uzavřel Michal Zacharda za BSG se žalovanou jak smlouvu o nájmu, tak smlouvu o zřízení konsignačního skladu, a to v době, kdy ředitelem žalované byl jeho otec Ing. Jiří Zacharda, který zároveň v té době na základě předběžného opatření měl uloženu povinnost

zdržet se jakéhokoliv právního jednání za BSG. Žalovaná tvrdila, že zboží na zakázky RD Malá Víska a RD Štěpánovice dodala na základě uzavřené rámcové kupní smlouvy, avšak nebylo prokázáno, že by jakákoliv rámcová kupní smlouva mezi účastnicemi řízení byla uzavřena. Pokud žalovaná k důkazu předložila dodací listy, jimiž prokazovala dodávku materiálu na obě zakázky, které následně žalobkyni vyúčtovala fakturami ze dne 23. 4. 2019 a 25. 4. 2019, dodací listy nebyly žalobkyní podepsány (viz faktury ze dne 23. 4. 2019 a 25. 4. 2019, dodací listy, účastnická výpověď jednatele žalobkyně). V období leden až duben 2019 se žalovaná prezentovala navenek obchodní firmou BETONOVÉ STAVBY-PLUS, s.r.o. (BSP), přičemž používala v obchodní komunikaci identifikační znaky BSG (viz obchodní materiály, ceníky, katalogy, loga). Při své činnosti žalovaná používala ochrannou známku BSG, k e-mailové komunikaci používala registrované doménové jméno BSG - @betonstavby.cz (viz výpis z rejstříku ochranných známek, výpis z registru internetových domén, e-mailová korespondence). Žalovaná používala ke své činnosti výrobní prostředky a vozidla BSG, nebylo ani technologicky možné, aby se jednalo o výrobky žalované (viz svědecká výpověď Václava Babůrka). K tvrzení žalované, že v BSG nebyla žádná osoba, která by činila rozhodnutí a podepisovala smlouvy, žalobkyně předložila dopis finanční ředitelky BSG Ing. Lenky Matouškové ze dne 12. 9. 2018, ve kterém se uvádí: „Společnost řídí vedení společnosti a také podepisuje obchodní smlouvy, řídí pracovněprávní vztahy, rozhoduje o obchodních případech a plní ostatní povinnosti“ (viz dopis Ing. Lenky Matouškové ze dne 12. 9. 2018). Ing. Jiří Zacharda vydané předběžné opatření porušoval, proto mu v exekučním řízení byly ukládány pokuty (viz exekuční návrh oprávněného Miroslava Buchty vůči povinnému Ing. Jiřímu Zachardovi v exekučním spisu Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 27 EXE 827/2018). Vůči Ing. Jiřímu Zachardovi, Michalu Zachardovi, Mgr. Josefu Boškovi a Ing. Lence Matouškové bylo zahájeno trestní stíhání pro zvláště závažný pokračující zločin zneužití postavení v obchodním styku dle § 255a odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, kterého se měli dopustit tím, že Ing. Jiří Zacharda a Mgr. Josef Bošek po společné vzájemné domluvě na úkor společnosti BSG se záměrem opatřit neoprávněný prospěch společnosti žalované při jednání s obchodními partnery v nich úmyslně měli vyvolat dojem kontinuity nově vzniklé společnosti BSP s původní společností BSG, když využili i snadno zaměnitelného názvu nově vzniklé společnosti BSP, používali i stejnou webovou doménu betonstavby.cz, stejné e-mailové adresy i telefonní čísla, kdy v období nejméně od ledna 2019 oznamovali Ing. Jiří Zacharda jako ředitel společnosti BETONOVÉ STAVBY-PLUS, s.r.o. a Mgr. Josef Bošek jako jediný jednatel společnosti BSP písemně obchodním partnerům, že jejich závazky bude komplexně vyřizovat společnost BSP, kdy uváděli obchodním partnerům i bankovní účet společnosti BSP, přestože si museli být vědomi toho, že výrobky, za které požadovali úhradu, byly vyprodukovány v areálu Předslav 99 ze skladových zásob, které byly majetkem společnosti BSG, kdy jednotliví obchodní partneři společnosti BSG byli osloveni, aby rozdělané či dokončené zakázky fakturačně dokončili u společnosti BSP, resp. aby zaplatili na účet společnosti BSP, přičemž Ing. Jiří Zacharda a Mgr. Josef Bošek s vědomím, že se jedná o výlučný majetek společnosti BSG, snížili majetek této společnosti a navýšili majetek společnosti BSP v celkové výši 20 883 540,42 Kč (viz usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odbor hospodářské kriminality, č. j. KRPP-5598-69/TČ-2021-030080 ze dne 12. 8. 2022). Karel Bína při svém výsledku v trestní věci mimo jiné k dotazu, na základě čeho BSP obchodovala v období leden až duben 2019, když to bylo zboží BSG, uvedl, že bylo řečeno z úst pana Ing. Zachardy, že si společnost BSP toto zboží do své firmy umístila pomocí konsignačního skladu. Tuto smlouvu o zřízení konsignačního skladu mezi BSG a BSP nikdy neviděl, takže se prodávalo přes konsignaci. Zboží bylo opatřeno výrobními štítky společnosti BSG. Z jeho pohledu, pakliže tato smlouva existovala, se jednalo o výhradně účelovou záležitost k tomu, aby společnost BSP mohla v době své činnosti vůbec něco prodávat. Postupem času to považuje za podvodné jednání a bylo to bez souhlasu druhého společníka. S touto výpovědí je v souladu prohlášení Karla Bíny ze dne 8. 10. 2019 (viz protokol o výsledku svědka ze dne 11. 5. 2021, čestné prohlášení ze dne 8. 10. 2019). Tvrzení žalované, že vrátila odběratelům zálohy z vlastních peněz, vyplatila stavebninám, s nimiž byla uzavřena rámcová smlouva, a kteří splnili podmínky

rámcové smlouvy (dodržení splatnosti faktur), roční odběrový bonus za rok 2018 (PRO DOMA, STAVMAT stavebniny, Woodcote CZ), uhradila faktury dodavatelům (PAME-AUTO XL doprava, O2 Czech Republic, Feron, PKS stavby – výztuž), celkem tak zaplatila 2 412 992 Kč z vlastních zdrojů, že někteří zaměstnanci BSG ukončili pracovní poměr s touto společností a pracovali pro žalovanou (viz mzdový list, výplatní pásky za 1-4/2019 Pavla Šindeláře), soud ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou nezohlednil. Ze stejného důvodu nehodnotil ani žalovanou předložený rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 7. 2022 č. j. 25 Co 36/2022-283 ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 25. 10. 2021 č. j. 9 C 213/2019-229, kterým bylo rozhodnuto tak, že společnost BSG je povinna souhlasit s vydáním předmětu úschovy ve výši 116 311 Kč přijaté od společnosti TBG Klatovy s.r.o. společnosti žalované, neboť je nutné zohlednit skutkové okolnosti ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou. Z opatrnosti, jak sama žalovaná uvedla, započítala vůči pohledávce žalobkyně ve výši 31 970 Kč z titulu zaplacené zálohy na zakázku chata Hracholusky svoji pohledávku v rozsahu 31 970 Kč dle daňového dokladu VFA 2019000320 znějícího na částku 63 841 Kč na základě dodacího listu č. 4000202 na zakázku označenou jako akce Kdyně, přičemž v dodacích listech chybí datum dodání a žalobkyně tvrdila, že zboží na zakázku označenou jako Kdyně dodala své zboží BSG. Datum dodání je přitom podstatný s ohledem na výpověď Ing. Jiřího Zachardy, který uvedl, že na závod žalované byla vedena exekuce, což byl důvod nedodání zboží na zakázku chata Hracholusky (viz daňový doklad, dodací list). Žalobkyně vznesla námitku relativní neplatnosti jednostranného započtení. Z důvodu nadbytečnosti byly další důkazy zamítnuty, neboť soud již na základě dosud provedených důkazů mohl přijmout skutkový a poté i právní závěr.

5. Dle ustanovení § 2988 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat, aby se nekalé soutěže zdržel anebo aby odstranil závadný stav. Dále může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.
6. V daném případě dospěl soud k závěru, že žalobní návrh byl oprávněným a důvodným, proto mu vyhověl. Žalobkyně se od počátku tohoto řízení domáhala vrácení svých plateb, které v klamné představě vyvolané nekalosoutěžním jednáním žalované bez právního důvodu zaplatila na účet žalované. Žalobkyně měla za to, že platby za předmětné 3 zakázky (RD Malá Víska, RD Štěpánovice, chata Hracholusky) náležely společnosti BSG, jejíž výrobky byly na dané zakázky použity. Dle právního názoru odvolacího soudu se „žalobkyně tedy v řízení domáhala vydání bezdůvodného obohacení, které mělo žalované vzniknout tím, že získala plnění z kupních smluv neplatných v důsledku omylu žalobkyně vyvolaného jednáním žalované v hospodářské soutěži, jímž měly být porušeny dobré mravy soutěže. Žalobkyně je jako zákazník oprávněna uplatnit nárok na vydání bezdůvodného obohacení z nekalé soutěže dle ustanovení § 2988 o. z., ale o těchto nárocích rozhoduje dle ustanovení § 9 odst. 2 písm. h) o. s. ř. v prvním stupni krajský soud.“ Aktivní legitimaci k uplatnění nároku z nekalé soutěže má tedy soutěžitel či zákazník, a to v případech, kdy budou nekalosoutěžním jednáním přímo ohrožena nebo porušena jejich práva. Za podmínek § 2991 a násl. o. z. pak se může domáhat dotčená osoba po rušiteli vydání bezdůvodného obohacení. Totéž uvedeno k námitce žalované, že nárok z nekalosoutěžního jednání měl být vůči žalované uplatňován nikoliv žalobkyní, ale společností BSG. Úprava nekalé soutěže je založena na kombinaci tzv. generální klauzule nekalé soutěže a tzv. zvláštních skutkových podstat nekalé soutěže. Generální klauzule nekalé soutěže je obsažena v ustanovení § 2976 odst. 1 o. z., skládá se ze 3 podmínek, které musí být kumulativně splněny, aby bylo možné kvalifikovat určité jednání jako nekalosoutěžní. Jedná se o: 1. jednání v hospodářském styku; 2. rozpor s dobrými mravy soutěže; 3. způsobilost jednání přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Omezující funkce generální klauzule vychází z toho, že aby bylo možné kvalifikovat určité jednání jako nekalosoutěžní podle některé ze zákonných skutkových podstat, je nezbytné, aby byly nejprve naplněny kumulativně všechny tři podmínky generální klauzule. Pokud toto jakékoliv jednání nespĺňuje, nelze je považovat za jednání nekalé soutěže (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 11. 2008 sp. zn. 32 Cdo 166/2008). Dále je třeba

uvést, že pro samotnou kvalifikaci jednání jako jednání nekalosoutěžního se vznik újmy nevyžaduje. Postačí pouhá způsobilost jednání újmu přivodit (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 4. 2008 sp. zn. 32 Cdo 139/2008). Pokud se jedná o podmínku jednání v hospodářském styku, jedná se o širší pojem, než jednání v hospodářské soutěži. Praxe dospěla k tomu, že nekalosoutěžně jednajícím nemusí být pouze ten, kdo se sám hospodářské soutěže v daném oboru bezprostředně účastní, ale může jím být i třetí osoba, která svým jednáním do této soutěže nekalosoutěžně zasáhne za předpokladu, že lze dovodit konkrétní zájem nekalosoutěžně jednajícího na výsledku soutěže dvou soutěžitelů. Pokud jde o rozpor jednání s dobrými mravy, je třeba vyjít z toho, že zákon pojem dobrých mravů nedefinuje a s ohledem na dosud publikovanou judikaturu lze dovodit, že dobré mravy netvoří uzavřený normativní systém a jsou spíše měřítkem etického hodnocení konkrétních situací a jejich souladu s obecně uznávanými pravidly slušného a poctivého jednání. Rozpor jednání s dobrými mravy je třeba posuzovat v každém případě individuálně s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem jednání účastníků v příslušném období a jejich tehdejšímu postavení (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Odo 1230/2005). Při posuzování, zda jednání je v rozporu s dobrými mravy soutěže a zda mohlo přivodit újmu žalobci a spotřebitelům, je třeba obvykle vycházet z hlediska průměrného spotřebitele (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3845/2012). Za zákazníka je pak potřeba považovat nejenom spotřebitele, ale i podnikající fyzické osoby a právnické osoby, které se v dané věci ocitnou v postavení slabší strany. Právní úprava nekalé soutěže jako takové je založena na objektivním principu, tj. nevyžaduje se zavinění jednající osoby. V rámci dokazování bylo prokázáno, že žalobkyně měla uzavřen smluvní vztah se společností BSG (viz rámcová smlouva), na základě kterého probíhal zavedený obchodní styk. Že by měla žalobkyně uzavřenu smlouvu, na základě které by žalovaná plnila předmětné tři zakázky (RD Malá Víska, RD Štěpánovice, chata Hracholusky) prokázáno nebylo. Žalobkyně výrobky na všechny tři zakázky objednala u společnosti BSG. Zakázky byly realizovány výrobky vyrobenými společností BSG. Nebylo prokázáno, že by tyto zakázky byly platně převedeny na žalovanou a že by žalovaná platně disponovala se skladovými zásobami BSG či s výrobním areálem BSG. Vyjádření jednatele žalobkyně v rámci jeho výsledku „nic jiného nám nezbývalo“ neznamenalalo svobodný projev vůle obchodovat se žalovanou. Nebylo prokázáno, že by žalobkyně o své svobodné vůli prosta omylu chtěla namísto se společností BSG nově obchodovat se společností žalované. Žalobkyně měla za to, že žalovaná je členem skupiny BSG. Nájemní smlouva, smlouva o zřízení konsignačního skladu či dohoda o plné moci, kdy ani v tomto řízení nebyly předloženy originály těchto listin, jsou absolutně neplatná právní jednání ve smyslu ustanovení § 580 odst. 1, § 588 o. z., neboť udělená plná moc zmocnila Michala Zachardu jednat za BSG v takovém rozsahu, že se to prakticky blížilo postavení jednatele ve společnosti či prokuře. Nebylo však tvrzeno ani prokázáno, že by o těchto otázkách dle § 190 odst. 1 písm. c), e) ZOK rozhodla valná hromada. Udělení plné moci Michalu Zachardovi tak obcházel zákon, a proto plná moc a následně i smlouva o nájmu a smlouva o zřízení konsignačního skladu, které Michal Zacharda za BSG na základě uvedené dohody o plné moci uzavřel, jsou absolutně neplatnými. Jestliže žalovaná na základě těchto smluv plnila předmětné tři zakázky, pak neplnila ze svých zdrojů, ze svých zásob, ale plnila ze zdrojů, zásob a prostředků BSG. Tvrzení žalované, že tak žalovaná činila v době, kdy BSG nemohla s ohledem na usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 2. 2019 č. j. 46 Nc 5001/2018, kterým byla této společnosti uložena povinnost zdržet se jakéhokoliv právního jednání, kterým zatěžuje či zcizuje vlastnictví svých movitých i nemovitých věcí či nehmotných složek obchodního závodu nebo kterým snižuje hodnotu obchodního závodu nebo jeho jednotlivých složek nebo kterým se převádí peněžní prostředky náležející společnosti, když tento zákaz právního jednání se netýkal úkonů nezbytných pro běžný provoz obchodního závodu nepřesahující v jednotlivém případě částku 20 000 Kč a dále úhrady daňových povinností či jiných zákonných plateb, plnit, a proto žalovaná převzala závazky BSG ku prospěchu žalované, soud nezohlednil. Tím, že žalovaná používala ke své činnosti výrobní prostředky i vozidla BSG, k e-mailové komunikaci užívala registrované doménové jméno BSG, v katalogích výrobků (ceníky) používala ochrannou známku společnosti BSG, přičemž

prostřednictvím uvedeného katalogu žalovaná propagovala nabízené výrobky a při své činnosti používala název zaměnitelný s BSG, lze dospět k závěru, že žalovaná tímto svým jednáním naplnila i další skutkové podstaty nekalé soutěže, neboť její jednání je možné považovat za parazitování na pověsti, vyvolání nebezpečí záměny a za zneužití ochranných známek. Tato veškerá žalobní skutková tvrzení, která se k porušení dobrých mravů vážou, vychází ze soutěžního postavení společnosti BSG a žalované. Pro toto řízení je podstatné, že žalobkyně jako zákazník byla uvedeným nekalosoutěžním chováním žalované přímo dotčena a byla jím uvedena v omyl. Je nepochybné, že byly porušeny dobré mravy hospodářské soutěže ve smyslu ustanovení § 2976 o. z. I pokud by žalovaná skutečně zboží poskytla, plnila, jak sama uvedla, na základě nájemní smlouvy, smlouvy o konsignačním skladu, tedy na základě neplatných právních jednání a poskytla zboží, které náleželo BSG. Žalobkyně se tak na úkor žalované neobohatila. Pokud žalobkyně plnila žalované bez právního důvodu, je bezdůvodné obohacení shledáváno na straně žalované. Je tak dán nárok žalobkyně jako poškozené na vydání bezdůvodného obohacení od toho, kdo jej získal, tedy od žalované. K žalovanou vznesené námitce započtení a žalobkyní uplatněné námitky relativní neplatnosti jednostranného započtení soud uvádí, že aby bylo možné pohledávku jednostranně započíst, musí být tato k započtení použitá pohledávka likvidní, tj. musí ji být možné co do základu i výše snadno prokázat (zjistit). Jinak řečeno, musí jít o pohledávku, o níž není rozumných pochyb. Jednostranné započtení odporující § 1987 odst. 2 o. z. je relativně neplatné. Je na věřiteli pohledávky, proti níž bylo započtení provedeno, aby vznesl námitku neplatnosti (§ 586 o. z.), což se v daném případě stalo, a soud tedy musel posoudit, zda je započítávaná pohledávka jistá, určitá ve smyslu uvedeného ustanovení § 1987 odst. 2 o. z., a tedy způsobila přivodit svým započtením v rozsahu, v jakém se pohledávky kryjí, zánik žalobou uplatněné pohledávky. Žalovaná tvrdila, že zakázku označenou jako Kdyně dodala, dodání zboží doložila dodacím listem a uvedla, že zboží dodala mimo jiné i proto, že disponovala licenčními smlouvami, živnostenskými oprávněními a vlastními certifikáty výrobků. V dodacím listu absentuje datum dodání. Žalobkyně tvrdila, že na zakázku označenou jako Kdyně dodala své zboží společnost BSG. Nutné je rovněž zohlednit vyjádření Ing. Jiřího Zachardy v jeho výpovědi, že na závod žalované byla vedena exekuce, což byl důvod nedodání zboží na zakázku chata Hracholusky a vzhledem k absenci data dodání na dodacím listu nelze vyloučit, že by tomu tak mohlo být i u zakázky Kdyně. Lze tedy uzavřít, že se jedná o pohledávku žalované nejistou a neurčitou. Bez dalšího doplnění dokazování v tomto směru je možné uzavřít, že míra nejistoty ohledně ní je vyšší, než je tomu v případě pohledávky žalobkyně, proto soud uvedenou obranu žalované nezohlednil. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, žalobnímu návrhu vyhověl včetně požadovaného příslušenství – úroku z prodlení s odkazem na ustanovení § 1968, § 1970 o. z. Požadovaná výše úroku z prodlení je v souladu s § 2 vládního nařízení č. 351/2013 Sb. Datum prodlení byl stanoven v návaznosti na dopis žalobkyně ze dne 4. 7. 2019 s výzvou k úhradě dlužné částky a jeho doručení žalované. Ke splnění povinnosti žalované soud stanovil běžnou 3denní lhůtu dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

7. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobkyně byla se svým žalobním návrhem úspěšná, náleží jí proto plná náhrada nákladů řízení, proto soud stanovil žalované povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 219 165 Kč představující 23,5 úkonu právní služby po 8 540 Kč dle § 7, § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (1x převzetí zastoupení, příprava, 1x sepsí žaloby, 13 písemných vyjádření ve věci, 8,5x účast při ústním jednání), 24 paušálních částek náhrady hotových výdajů advokáta po 300 Kč dle § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., náhradu cestovného ve výši 1 193 Kč při 2x cestě Plzeň – Klatovy a zpět, celkem 200 km za použití osobního automobilu reg. zn. 6P3 4484 při jeho průměrné spotřebě dle předloženého velkého technického průkazu vozidla benzínu v jeho ceně spolu se základní sazbou náhrady za používání silničních motorových vozidel dle vyhl. č. 358/2019 Sb., náhradu za promeškaný čas 8 půlhodin po 100 Kč dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb., zaplacený soudní poplatek ve výši 9 282 Kč dle zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. I v tomto případě ke splnění povinnosti žalované byla stanovena běžná 3denní lhůta dle § 160

odst. 1 o. s. ř., platební místo k rukám advokáta jí bylo stanoveno dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

8. Vzhledem k tomu, že v souvislosti s doplňováním dokazování vznikly státu náklady řízení, jejichž výše ke dni rozhodnutí nebyla známa, bylo rovněž rozhodnuto o tom, že předmětem samostatného rozhodnutí bude stanovení povinnosti žalované zaplatit státu náklady řízení, a to postupem dle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo podat exekuční návrh u exekutora.

Plzeň 14. listopadu 2022

Mgr. Jaroslava Kočandrlová v. r.
samosoudkyně